

Alvilda Larsen: Vi er ikke tilhængere af, at eksamensuvæsenet breder sig, og dette lovforslag indeholder jo et nyt krav om en prøve for visse mennesker. Der er ingen tvivl om, at der findes en hel del absolut hæderlige mennesker, der bistår som mæglere ved salg af ejendomme, og det kan vel ikke være udelukket, at en hel del af dem ikke vil være i stand til at tage en sådan prøve, som der tales om her. Vi er fuldkommen klar over, at en eller anden form for autorisation må der være, men om det skal være den form for prøve, der tales om her, er vi ikke klar over.

På den anden side er det sikkert også rigtigt, at der findes en del mennesker, som ved køb og salg af huse og ejendomme er blevet taget grundigt ved næsen af mennesker, om hvem de har troet, at de var ejendomsmæglere, medens de i virkeligheden ikke har været det. Der er sikkert en hel del spekulanter, som har kunnet boltre sig netop på dette område. Vi håber derfor, at man ved den videre behandling i udvalget af det foreliggende lovforslag kan nå frem til sådanne ændringer i næringsloven, at den kommer til at tjene hensigten: at beskytte publikum.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige mit partis velvillige behandling af lovforslaget.

Bjørner: Grundlovens § 81 siger, at alle indskrænkninger i den fri og lige adgang til erhverv, som ikke er begrundede i det almene vel, skal hæves ved lov. Hvad man ellers end mener om dette lovforslag, er det klart, at dets bestemmelser vil betyde en skærpelse af næringsloven. Så er spørgsmålet dette: er almenvellet virkelig her i en sådan fare, at en skærpelse af næringsloven er påkrævet? Af den højtærede handelsministers fremsættelsestale fremgik det, at der var folk, som gang på gang var blevet skuffet i ejendomshandler, fordi folk, der ikke havde tilstrækkeligt kendskab til ejendomshandel, havde optrådt som mellemmand. Det forekommer mig at være en meget tynd begrundelse for at gå imod grundlovens ånd, hvad næringsfrihed angår. Man kunne fristes til at spørge, om der ikke er lige så mange folk, der er blevet skuffet i ejendomshandler, når de har været ude for mellemmand, som netop kendte alle forholdene rigtig godt tilbunds.

Det fremsatte forslag forekommer mig nærmest at være en slags barnepegeforanstaltning, og vi sætter et meget stort spørgsmålstegn ved, om det virkelig kan begrundes i almenvellet. Folk har da lov til og også pligt til at se sig for og se, hvem de indlader sig med.

En anden motivering for ændringerne er ifølge bemærkningerne til lovforslaget den, at ejendomsmæglerne har fundet det ubilligt, at der ikke knytter sig en virkelig næringsret til næringsbrevet som ejendomsmægler. Ja, den særlige næringsret, der her tales om, må, hvis det da ikke er et særligt monopol, man tilstræber fra ejendomsmæglerens side, alene være knyttet til en beskyttelse af mæglertitlen, til en beskyttelse af betegnelsen ejendomsmægler, og hverken mere eller mindre end det.

Vi kan derfor fra retsforbundets side ikke erkende, at man bør gå videre end at beskytte navnet ejendomsmægler for de mennesker, der har taget den særlige eksamen. Må jeg i denne forbindelse spørge den højtærede handelsminister: hvem betaler for denne eksamen? Betaler de mennesker, som ønsker deres ejendomsmægler titel beskyttet, eller er det statskassen, som betaler? Det burde være de mennesker, der ønskede at erhverve sig denne beskyttede titel. (*Ministeren for handel, industri og søfart* [Krag]: Det er det også!). Det er det også, siger den højtærede handelsminister. Jeg takker for svaret, det er jeg meget tilfreds med.

Vi kan altså gå med til, at man beskytter ejendomsmæglernavnet, men det er dog med et suk, vi gør det. Jeg vil sige som tidligere ærede ordførere, at vi skal passe på, at vi ikke kommer for langt ud med hensyn til at lade eksaminer være betingelsen for at drive næring her i landet. Det skulle dog ikke være sådan, at man mindst skal have studentereksamen med mg+ for at få lov til at nedsætte sig som skopudser. Jeg vil gerne henstille til den højtærede handelsminister, at han på dette punkt er meget på vagt overfor alle de krav, han kan blive stillet overfor med hensyn til beskyttelse af forskellige næringsdrivendes interesser. Der har i sommer været mange flere mennesker ude at rejse i udlandet end tidligere, rejsebureauerne har haft travlt, og der er også nogle mennesker, der har været på udenlandsrejse, som kommer hjem og synes, at de har fået for lidt for pengene. Hvad gør man så? Straks møder man op gennem bladene og kræver, at nu skal der laves autorisation for dem, der driver rejsebureauerne, der skal kontrol til. Man skal være forsigtig med at komme for langt ud her.

Som sagt, retsforbundet kan gå ind på en beskyttelse af ejendomsmæglernavnet og naturligvis også på de overgangsbestemmelser, der er omfattet af § 85 b, og ligeledes bestemmelserne i §§ 85 c og 85 d. Derimod må vi vende os imod bestemmelsen i § 85 a, sidste stykke, der med undtagelse af sag-